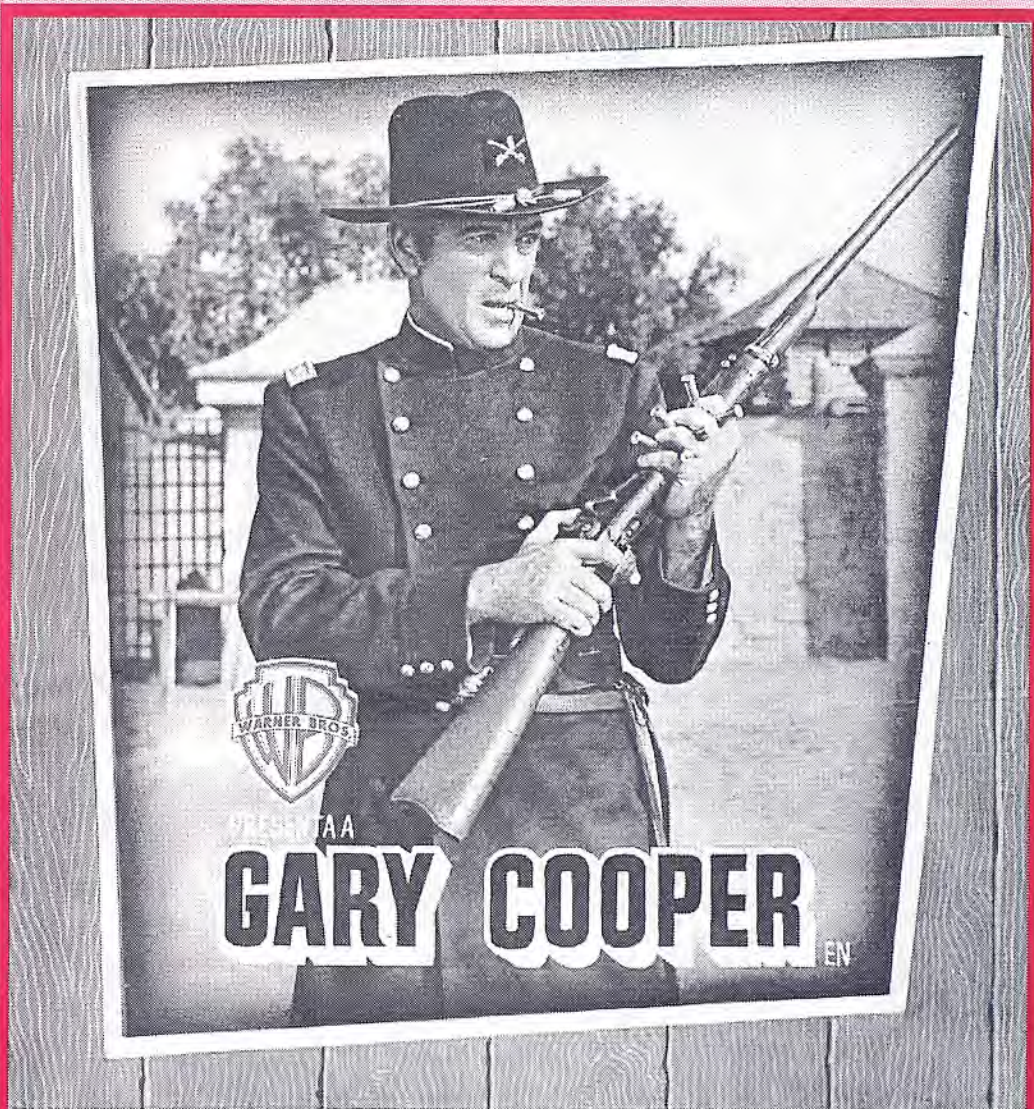

DAMUNT DAMUNT

REVISTA D'INFORMACIÓ LOCAL

SANT JOAN - SETEMBRE 1995 - Nº 52

El honor del Capitán
LEX WARNERCOLOR

PHYLLIS THAXTER · DAVID BRIAN · PAUL KELLY
DIRECTOR: ANDRE DeTOTH

100 ANYS DE CINEMA

DAMUNT DAMUNT

Revista d'Informació local
SANT JOAN (Mallorca)

Octubre 1993 - Núm. 29
Depòsit legal PM-673-1991

Domicili:

Major, 68
07240 Sant Joan (Mallorca)
Tel. 52 61 83

Director:

Miquel Florit Huguet

Col.laboradors:

Antoni Amengual Barceló
Antònia Amengual Salvà
Francesc Alzamora Bauzà
Joan Barceló Serra
Margalida Bauzà Bover
Guillem Company Bauzà
Gabriel Company Gayà
Nino Company Pérez
Carles Costa Salom
Josep Estelrich Costa
Catalina Lluïsa Gayà Bauzà
Antònia-Pilar Mas Jaume
Cati Fullana Matas
Gabriel Monserrat Monserrat
Catalina Jaume Ginard
Joan Jaume Nigorra
Bàrbara Matas Sastre
Joan Matas Sastre
Guillem Bou Mas
Joan Gayà Matas
Antònia Torrens Jaume
Maria Ordinas
Marc Vidal Bonet

Imprimeix:

ETIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, nº 2
MANACOR

Tirada: 400 exemplars

CONTINGUT

NOTICIES LOCALS	3
POEMES, GLOSES I GLOSADORS	12
FESTES PATRONALS	13
INFORMACIONS I COMUNICATS	14
ALTRES INFORMACIONS	15
COL.LABORACIONS	
- 50 anys de la creació de la «Unión Deportiva San Juan»	16
- 100 anys de cinema	17

Solidaris amb Sto. Domingo

El passat dia 20 d'Agost, a la missa dominical de les 10'30, comptàrem amb la presència de na Margalida Fons, missionera seglar a Sto. Domingo. Aquesta al.lota, que ha deixat la seva feina i a la família per córrer al costat dels qui pateixen, ens feu una breu explicació de les tasques que duen a terme ella i els seus companys, i també va parlar-nos del curs que seguia el projecte que es posà en marxa amb el sopar de solidaritat del mes de juny. La maquinària està comprada, però no instal.lada perquè s'espera que finalitzin les obres del local que serà la fusteria, la qual cosa ja està ben avançada.

Ens parlà de com és la gent de Sto. Domingo persones molt hospitalàries, malgrat, visquin en condicions que ni arriben al mínim exigible, que, com digué ella textualment, "no tenen res i ho donen tot". Crec que aquest testimoni serveix per qüestionar-se moltes coses i sobretot constitueix una vertadera mostra d'amor al proïsme.

"Quan ajudes a un pobre, no li dones d'allò que és teu, si no que li retornes allò que és seu. Doncs d'allò que és comú i ha estat creat per a ús de tots, te n'afartes tu sol. Per això, quan ajudes a un pobre no dones gratuïtament, si no que pagues un deute..." (Sant Ambrós de Milà)

Antònia-Pilar Mas

Pujada a Lluc de la Part Forana

El passat 9 de setembre tingué lloc la XVI Pujada a Lluc de la Part Forana, on hi participen més de 40 pobles i un nombre aproximat de 10.000 "marxaixes". Els més dematiners arribaren a Lluc devers les 5'00 i fins les 8'00 arribà gent. Allà esperava un bon berenar, la típica xocolatada, i música de xeremies, i sobretot un bon cansament per la majoria dels marxaixes, alegres, però, d'haver arribat.

Sant Joan no té gaires participants, però aquest any sols en varen partir 4, tres joves i una al.lota, que van fer el recorregut total amb set hores i mitja aproximadament.

Com cada any, la bona organització es feu notar, ja que tots els marxaixes comptaven amb assistència d'avituallament i primers auxilis.

Antònia-Pilar Mas.

20 Dies a Anglaterra

Dues estudiants santjoaneres Rosa Mª Ferriol Martorell i Catalina Morlà Matas, han passat 20 dies a Anglaterra. Perquè ens contin les seves impressions hem parlat d'aquest viatge.

-Quin dia partíreu i quin dia tornàreu?

-Vàrem partir dia 25 de Juliol i tornàrem dia 15 d'agost.

-A quina part d'Anglaterra heu residit?

-Residíem a la ciutat de Southampton.

-Convivíeu amb altres estudiants?

-Dins la residència hi havia italians, francesos i alemanys.

-És efectiu l'aprenentatge d'anglès amb una estànica com la vostra?

-Sí, però són més unes vacances, però així mateix aprens, per això fèiem classe de 9 a 1.

-Realitzàreu excursions per dins Anglaterra?

-Visitàrem Brighton, Oxford, Londres, Bralieu, Winchester, Portsmouth, Salisbury, etc.

-Féreu aquest viatge perquè els vostres pares vos hi varen enviar o perquè vosaltres volíeu?

-Perquè nosaltres volíem.

-Com és la ciutat de Southampton?

-Està a baix de tot, a dues hores de Londres. Una de les coses més importants i guapes que té és el seu port.

-Com era el menjar de per allà?

-No era gens bo.

-Una darrera pregunta. Quin costum anglès és el que més us va sorprendre?

-Encara que ja ho sabíem te vé molt denou el costum que tenen de sopar a les 6 h. de la tarda.

Gràcies Catalina i Rosa Maria per la vostra informació.

Miquel Florit Huguet.

Visita d'un matrimoni argentí

En motiu de visitar la família i Mallorca, Antonio-José Oliver Mas (fill d'Antoni d'Es Calderers i de Maria Pageda) i la seva esposa Karina han passat unes mes per Mallorca.

L'arribada d'aquest jove matrimoni argentí fou a meitat del mes de juliol, romanent per Mallorca fins la meitat del mes d'agost, en què han tornat a l'Argentina.

Robatori

Durant la nit del dissabte al diumenge, del 2 al 3 de setembre, Maria Font Morlà (Bar ca na Mates), deixà el seu cotxe aparcant davant la seva llar en el carrer fra Lluís Jaume (antiga llar de l'amo en Biel de son Pericàs), on un lladre o lladres, després de rompre un vidre, substraïren tota la documentació i una quantitat de doblers, que Maria havia deixat involuntàriament oblidat dintre del cotxe.

Gracià Sánchez, director de la revista "Punt Informatiu Pollença"

Ha arribat a les nostres mans el núm. 0 de la nova revista "Punt Informatiu Pollença" (PIP), que duu data del 15 al 31 d'Agost 1995.

Des d'ara Pollença compta amb aquesta revista quinzenal, que recull tota mena d'informació de tipus local. El director i animador d'aquesta nova revista és el santjoaner Gracià Sánchez Font.

Com es diu a l'editorial del núm. 0 "Pollença gaudeix d'un elevat prestigi cultural" i "Pollença només gaudeix d'una cultura elitista. En definitiva, es fa evident la falta d'una vertadera participació popular en la cultura de Pollença". Participació que intentarà promoure PIP des de les seves pàgines.

Pels qui sols coneixem aquesta localitat mallorquina mitjançant les cròniques dels diaris, sorprèn la manca d'un mitjà de comunicació. Les anteriors revistes de Pollença "El Gall" i "Nord" no tingueren una llarga vida. Per això creim que és un vertader repte el que ha acceptat Gracià Sánchez assumint la direcció d'aquesta nova revista, a la que desitjam una llarga vida.

Obres i reformes promogudes per la parròquia

Com anuncià el rector Mn. Nofre Torres, la Parròquia té el projecte de realitzar diferents obres i reformes que afecten els distints edificis propietat de la Parròquia.

La primera d'aquestes reformes, que ja s'ha iniciada, és a la Casa Parroquial (carrer Major, núm. 81), local fins ara emprat, sols esporàdicament, per fer reunions i que està essent habilitat per a vivenda o habitatge i a on passarà a viure l'ex-rector Mn. Gabriel Ferriol,

que, baldament la seva jubilació, segueix disponible per a la Parròquia i feligresos de Sant Joan.

Les altres reformes projectades es realitzaran a la Rectoria (Casal del Centre Catòlic) que quedarà disponible per al rector Mn. Nofre Torres i altres rectors solidaris.

Del projecte de la construcció del nou teatre, de molta més importància, en parlem a una altra part d'aquesta revista.

Una nova escolaneta ajuda a la parròquia

No és la primera parròquia de Mallorca que dona aquesta passa. Així i tot, és una novetat de la que volem fer-nos ressò.

Els feligresos que el passat dissabte dia 26 d'agost (en plenes Festes Patronals) assistiren a la missa de les 7'30 del capvespre, pogueren veure, al costat de l'escolanet que ajudava a servir la missa, a una escolaneta, vestida amb el ruquet tradicional, que també ajudava a l'oficiant Mn. Nofre, el Rector.

La nova escolaneta és la nina Margalida Vidal, fill de mestre Antoni Vidal. Margalida Vidal té actualment 9 anys i celebrà la Primera Comunió el passat mes de maig.

Aquesta espavilada nina, que té el seu germà Marc que, des de fa uns anys, també fa d'escolanet, havia demanat insistentment esser admesa dins el "gremi" dels escolanets, un col·lectiu que secularment ha estat format per nins i fins ara vetat a les nines.

És una anècdota, però al mateix temps un acte testimonial, una primera passa que ha donat la nostra Parròquia, i que haurà de donar particularment l'Església Catòlica en general, per incorporar la dona i agafar el tren del segle XXI.

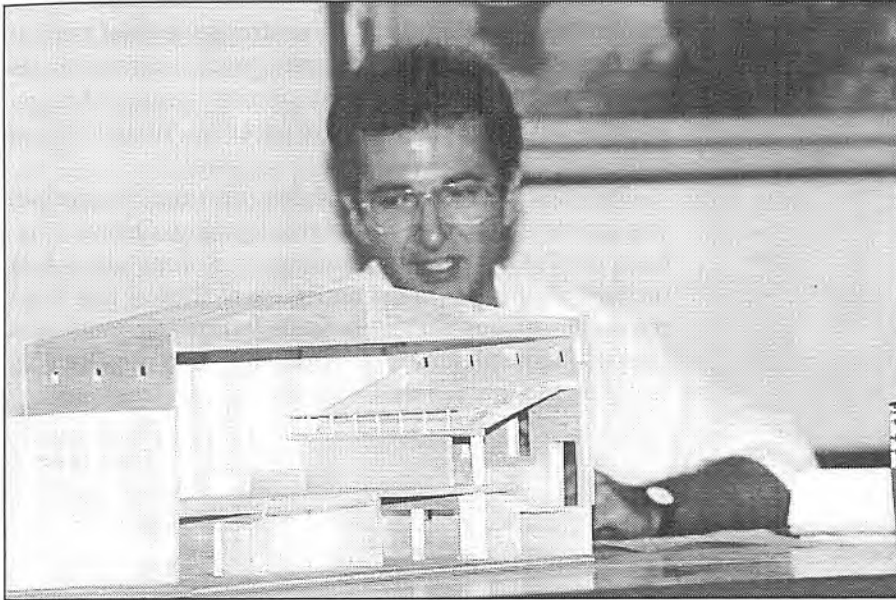
L'Escoleta de "Sant Vicenç de Paül"

L'escoleta de ca ses Monges ha ampliat i adequat les seves instal·lacions, tant en les aules com en l'antic pati.

L'escoleta acollirà a infants de 0 a 4 anys.

El personal que atendrà l'escoleta seran sor Catalina (Superiora), sor Margalida (professora d'E.G.B.), Judit Sans, puericultora i Maria-Pilar Sastre, auxiliar.

Projecte per reconstruir el Teatre Centre Catòlic

El passat dia 22 d'agost, Ajuntament i Parròquia reuniren els mitjans de comunicació, en motiu de la presentació del projecte de restauració de l'antic cinema-teatre existent en el casal Centre Catòlic, que ara fa 17 anys fou destruït pel foc, concretament en el mes de Novembre de 1978.

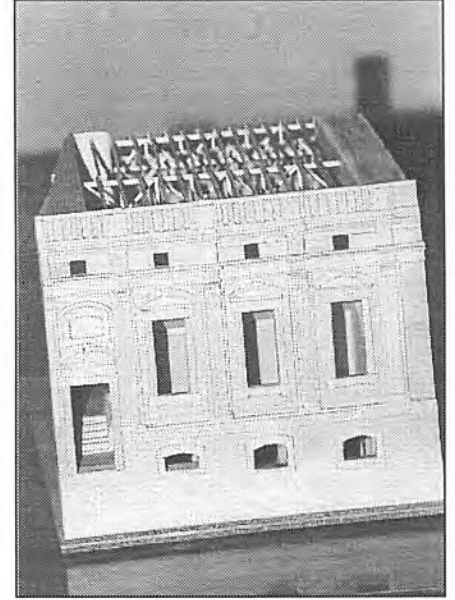
Durant aquests anys, el que quedà del cinema de Sant Joan, s'ha anat degradant, com es pot comprovar a les fotografies, motiu pel que es feia necessària una solució, on la Parròquia ha començat a donar les primeres passes.

La presentació de la maqueta i projecte, realitzats per l'arquitecte santjoaner Joan Bauzà Roig, en són una prova, comprovable pels feligresos que durant les darreres setmanes han passat per l'església parroquial, on estan exposats.

Segons la informació de l'arquitecte Joan Bauzà, la construcció del nou edifici costarà uns 32 milions, construcció que es podia dividir en tres fases. La primera fase comprèn la realització del buc o estructura i la coberta, que costarà uns 12 o 13 milions.

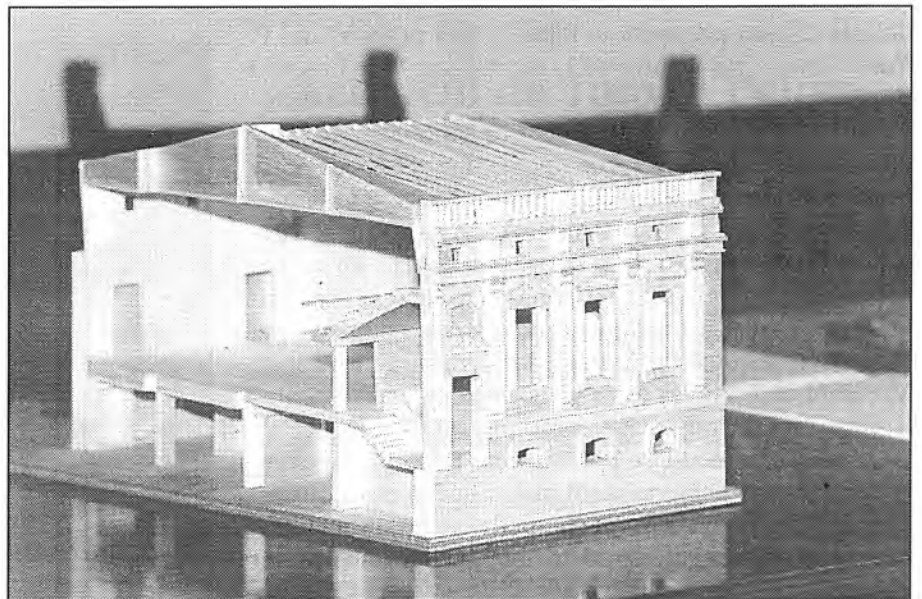
El projecte preveu la creació de tres sales distintes, on es podrien realitzar diferents activitats, essent aquest caràcter polivalent la nota a destacar del projecte del nou edifici.

El Rector Nofre Arbona i el Batlle Gabriel Mora, així com l'arquitecte autor del projecte, proposen la creació d'un Patronat, tant per dur a terme la reforma com per al posterior funcionament.

No quedà ben definida la forma en què serà finançada aquesta obra, per la qual s'espera obtenir les ajudes o subvencions del Programa 5B de desenvolupament, que altres pobles han aprofitat.

De moment existeix un bon projecte, realitzat per un bon arquitecte i un desig de col·laboració entre la Parròquia-Ajuntament, tot molt positiu i esperançador per al poble de Sant Joan.

Fou presentat el llibre "Obra poètica" del P. Rafel Ginard Bauzà

Dins els actes de les Festes Patronals, a la vetlada del dia 25, fou presentat el llibre "Obra poètica" del P. Rafel Ginard, per l'autor de la recopilació Pere Rosselló Bover.

El P. Bartomeu Pastor, franciscà santjoaner va tenir paraules d'elogi per a l'obra del P. Ginard i va fer notar la seva identitat santjoanera. Referint-se al pròleg del llibre va dir que si bé l'il·lustre folclorista va viure i desenvolupar gran part de la seva tasca a Artà, abans havia nascut a Sant Joan, a on hi havia rebut les seves primeres ensenyances i digué aquesta frase comparativa: "Sant Joan va posar el llevat i Artà en fou el tovador". Mostrant així que les dues viles es complementen dins la gran obra del nostre P. Ginard.

L'autor del recull de poesies Pere Rosselló digué no haver conegut personalment al P. Ginard però que en la seva tasca de recerca havia quedat admirat pel caire, tal volta poc conegut, de poeta del P. Ginard no obstant

haver estat guardonat durant els anys 1930 i 1932 en els "Jocs Florals de Barcelona". Definir al P. Ginard com un poeta de l'escola mallorquina demostrant ésser un bon coneixedor del llenguatge literari com també d'un llenguatge viu i popular. Va mostrar-se satisfet per haver pogut dur endavant aquesta tasca i agraït per les col·laboracions rebudes i afegí que, tal volta, l'obra gegantina del Cançoner Popular pareixia obscurir el seu caire de bon poeta.

Presentà l'acte Bàrbara Matas i al final en oferiren uns sonets dedicats al P. Ginard, Catalina Ordines (neboda del P. Ginard), Biel Company i Antoni Gili d'Àrtà recitant alguns poemes que figura al llibre i que feien referència a Consolació, Fra Lluís Jaume i Econom Mas i a Artà, respectivament. L'acte s'emmarcà dins les activitats de recerca que duu a terme el Grup Trenyens.

Joan Jaume.

Homenatge als majors

A la plaça de la Constitució fou l'escenari d'un nou homenatge a la Velleja que patrocina Sa Nostra, per això hi assistí el President de l'Entitat don Joan Forcades.

Intervingueren a l'acte Joan Matas, President de la 3ª Edat, en Toni, Delegat de Sa Nostra, Tomeu Socies, President de la Federació de 3ª Edat, el Batle Biel Mora i el Conseller de Sanitat Bartomeu Cabrer. El Grup Aïres de Pagesia alegrà la festa i els majors de vuitanta anys foren obsequiats.

Llavors l'Ajuntament obsequià a tot el poble a ensaïmades amb gelat.

Joan Jaume.

Unes carreres ciclistes molt animades

Un dels actes celebrats dins del Programa de Festes l'Estiu '95 amb més assistència de públic foren les carreres ciclistes celebrades el dissabte dia 26 d'agost horabaixa. Unes proves organitzades per la Penya Ciclista Sant Joan i patrocinades per l'Ajuntament.

En un circuit urbà (carrers Major, Sol, Bellavista, Manacor i P. Ginard) on participaren totes les categories exceptuant els veterans, concedint-se distints premis i trofeus a cada una de les categories.

Entre el públic assistent, sobre tot a les proximitats de la meta (Casa de la Vila), hi havia gran nombre d'aficionats no santjoaners, suposam eren familiars i seguidors dels corredors participants.

Carreres de cavalls, un acte més de les Festes

En una pista d'uns cinc-cents mts., dins la possessió de Gosaua es varen celebrar les carreres de cavalls dins el programa de les Festes Patronals.

Tal volta enguany hi hagué, menys cavalls que en anteriors ocasions, no obstant foren animades i participades en quan a aficionats.

Amb muls, en Toni Munar guanyà a Marc Vidal. En poltres, la victòria fou per Pep Bauzà (Jordi) seguit de Jaume Melis de Porto Cristo.

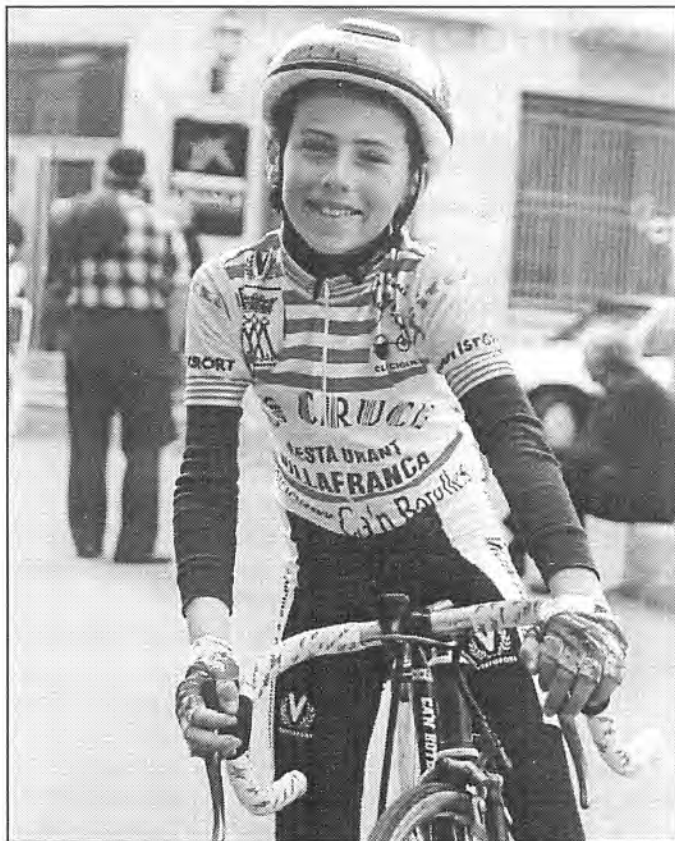
En "amazonas" la guanyadora fou Janet del Port seguida de Cati Bauzà (Jordi)

En la cursa per santjoaners en la que hi participaren 5 cavalls guanyà Pep Bauzà seguit de la seva germana Margalida i d'en Miquel Vaquer.

En galop general la cursa més important amb nou participants, els tres primers foren: Pep Batle de Sa Pobla, Toni Roig de Campos i Pep Bauzà de Sant Joan. En aquesta cursa a la sortida un dels participants va caure del cavall i l'animal, arribà sol a la meta d'arribada.

A petició dels afeccionats es celebrà una darrera carrera que guanyà Pep Bauzà demostrant unes bones maneres i una gran afició per aquesta modalitat hípica.

Joan Jaume.

Jordi García fou el gran guanyador en una prova bastant dura, on sols 31 corredors acabaren la cursa, dels 47 que hi participaven.

Pep Gayà Gayà l'únic santjoaner participant en aquesta categoria (Aficionats) quedà classificat en onzena posició.

A la categoria Alevins, en la qual participaren 5 corredors, el guanyador fou el santjoaner Mateu Català.

Les carreres resultaren, en conjunt, un gran èxit, gràcies a l'entusiasme dels organitzadors de la Penya Ciclista Sant Joan.

Actuació de Tomeu Penya

L'acte del programa de Festes Estiu '95 que més gent arplegà fou el concert de Tomeu Penya, celebrat la nit del divendres dia 25 d'agost, on també actuaren els grups Géminis i Piscis.

La gent jove i no tan jove, santjoaners i vinguts de tota Mallorca, per sentir a Tomeu Penya, omplí la plaça de la Constitució i els carrers més cèntrics del poble quedaren colapsats i plens de cotxes aparcats, igual que succeïa en els millors anys de la desapareguda Festa des Botifarró.

Tomeu Penya no necessita presentació. Tomeu Penya és part de Mallorca i més... per això té tants de "fans".

Comentari sobre les festes patronals 1995

Del 24 al 29 d'agost, santjoaners i visitants han anat esfullant la margalida del programa de festes. Alguns dels actes, són explicats en crònica apart.

El pregó de festes a càrrec del professor Joan Bauzá Barceló (que publicam en aquest mateix número), fou seguit amb atenció per gran nombre de persones que s'havien congregat baix del balcó de la casa de la Vila i voltants. El pregó és un acte que dignifica les festes i és un bon pròleg d'aquests dies on predominaren els actes lúdics i la diversió.

La sortida dels dimonis, cap grossos, xeremiers i flabiolers els dies 24, 26 i 28, passà, com cada any, la nota més animada i de bulla de totes les festes, baldament els retgiron dels més petits.

El "trescaviles" a càrrec de "Els Trifàsics", una novetat molt divertida.

El torneig de futbol molt interessant per a un gran sector de públic.

L'actuació de distints grups musicals el dissabte dia 26, arplegà gent al voltant dels bars organitzadors.

La Banda de Tambors ha animat les Festes, sortint els dies 24 (dijous) i 27 (diumenge).

L'encalçaborinos divertit i espectacular.

El futbol, amb un C.D. Sant Joan, que segons els entesos, de cada dia és millor, no podia faltar en el programa de festes.

El "Correfocs" una mini revetla-espectacle molt vistosa i suggerent. De l'"espuma" no podem fer cap comentari perquè la contemplàrem d'enfora... i feia fosca. Una bona organització del Centre Cultural.

El concert baix del campanar, a càrrec de la banda de música Filharmònica Porrerenca, un acte que no pot faltar en el programa de Festes.

La revetla, un altre acte tradicional, on aquest any s'ha "ressucitat" la presència del "dimoni", que, com pertoca, es tirà en terra amb l'esclafit dels coets.

El dia 29 diada del Patró la missa solemne tingué molta assistència. Fou concelebrada per onze capellans o religiosos, assistint les Autoritats locals i la Conselleria de Governació Catalina Cirer. Pronuncià l'homilia Mn. Josep Estelrich, que se referí al sentit històric de la diada, que ja es celebrava l'any 1499. El Coro Parroquial interpretà diferents composicions i al final cantà l'himne de la vila de Sant Joan, del mestre Rosselló. L'Agrupació "Aires de Pagesia", interpretà amb encert el "Ball de l'Oferta", acompanyat dels "joves flabiolers i xeremiers de Sant Joan".

Acabada la missa hi va haver les tradicionals corregudes de joies.

L'horabaixa a la Casa de Cultura se celebrà la final del Torneig de ping-pong.

En la "Nit de Teatre", que es representà a la Plaça de la Constitució, fou un altre dels actes que més gent reuní, on gaudiren i rigueren de bon de veres amb les representacions, els nombrosos assistents.

Primer foren els nins i nines els que ens admiraren amb la seva actuació i després el grup "Biaixos i Capgirons" amb l'obra "Jutjat de Pau" demostrà una vegada més la maduresa que ha assolit aquest grup, que va incorporant nous artistes.

La traca final fou el darrer acte d'un programa de Festes de l'Estiu '95, amb molts d'actes per a gust de tothom. Molts d'anys!

Llamps i trons

Tal vegada estigui justificada la por ancestral que sent molta gent envers dels llamps. És possible que l'home urbà, d'avui i de sempre, no tenguí aquest temor que la gent camperola, habitants dels pobles, senten davant aquest fenomen atmosfèric imprevisible.

Aquest any de tempestes primerenques, pareix que va essent pròdig en llamps, que si bé no han causat víctimes, sí han causat retgiron i perjudicis o danys materials.

En la revista del passat mes d'agost informàvem, sobre un llamp que pegà a les cases de Sa Bastida.

En aquelles mateixes dates un llamp en feu de les seves, a les cases de Son Perdut causant destrossa a la instal·lació elèctrica.

A principis de setembre, sols uns dies després d'haver escoltat els trons de la traca final de les Festes d'Estiu, un gran tro, a altes hores de la nit, despertà a tot el poble, suscitant a molts endormissats santjoaners el mateix comentari o pensament: "Aquest ha pegat a qualque banda".

I efectivament al dia següent quedà confirmat. Un llamp havia pegat a la casa número 5 del carrer del Sol, llar de la perruquera Bàrbara Matas i Joan Morlà. El matrimoni i les seves dues filles dormien a la casa. El llamp no afectà a les persones però sí que ocasionà destrossa en els electrodomèstics (3 televisors, vídeo, part de la instal·lació elèctrica, etc.) Els danys es calculen en mig milió de pessetes.

En aquests dies hem sentit contar moltes històries de llamps. La que més ens va impressionar va ser sobre un llamp que pegà devers Son Font: l'amo Antoni Nicolau (de Son Font) tenia una vaca fermada a una figuera. Un llamp pegà a la figuera. La vaca no sortí escapada, quedà drete davall la figuera. Passada la tempesta l'amo Antoni va anar a veure el dany que havia

fet a la figuera. La vaca era morta però seguia dreta. Havia quedat enrampada i emparpalada. Increïble però cert.

Accidents de trànsit

És la notícia de cada mes, de cada setmana, quasi de cada dia.

El que subscriu aquestes línies ho sap per pròpia experiència. Manco mal que sols fou el retgiró i una roda esclafada.

Pedro Mestre (Batxà) i Rafel Bauzà (de son Duran) sofriren un aparatós accident el diumenge dia 10 de setembre, per la carretera de Petra. Precisaren assistència facultativa.

Joan Magro Bauzà, en les proximitats del centre comercial Alorda (Algaida) fou envestit per un altre cotxe i baldament l'esforç de Joan Magro per esquivar l'accident, sofrí greu ferida a una orella i el seu cotxe importants desperfectes.

Desitjam que els accidentats (que no han precisat esser internats) es recuperin prest.

Un nou blauet a Lluç

El nin Antoni Bauzà Bauzà, fill d'Antoni i Magdalena del Bar Fiol, ha superat les proves d'ingrés, ha començat el curs a l'escolania de Lluç.

En aquest curs 95-96, seran dos els nins santjoaners, que estudiaran a Lluç, n'Antoni Bauzà i Guillem Serra Bou que ja feu a Lluç el curs 94-95.

Recordem que músics i homes de lletres com fou el gran músic Joaquim Sorell i el poeta Miquel Gayà Sitjar, donaren les seves primeres passes en l'aprenentatge de la música i lletra, en el Santuari de Lluç.

Naixements

Maria Parcerisa Font, filla de Martí i d'Antònia (de Can Tronca), va néixer el passat dia 31 d'agost.

Rosa Mª Bauzà Santandreu, filla de Josep (Jordi) i de Francisca, va néixer el passat dia 23 d'Agost.

Antònia Rebassa Fernández, filla d'Andreu (fuster París) i de Joana, va néixer el passat dia 29 d'agost.

Joan Antoni Artigues Martorell, fill de Joan i de Maria-Magdalena (Marilen) va néixer (a Sineu) el passat dia 1 de setembre.

Marta Sánchez Matas, filla de Francisco i de Catalina (de Son Duran), va néixer el passat dia 6 de setembre.

La nostra enhorabona als pares, padrins i altra família i que tots els poguem veure grans, bons i sans i que en tingueu sempre molta alegria.

Casaments

Miquel Nicolau Català (Català) i **Maria Gayà Bauzà** (Restaurant sa Cova) es casaren el passat dia 30 de juny.

Gabriel Socies Cladera (de sa Pobla) i **Margalida Gual Matas** (de Son Pericàs), es casaren el passat dia primer de juliol.

Jaume Amengual Aloy (de Pina) i **Antònia Riutort Gayà** (de Son Tei), es casaren el passat dia 29 de juliol.

Joan Morey Company (Ruberter) i **Miquela Escalas** es casaren el passat dia 9 de setembre.

José-Ramón Molta Tribaldo i **Francesca Bauzà Cerdà** (de can Cocou), es casaren el passat dia 10 de setembre.

La nostra enhorabona als nous casats i les seves respectives famílies. Com diu el cantar: "Que el vostre amor no s'acabi mai".

Necrològiques

Joan Bauzà Mayol (de son Barceló o Cuixiner) va morir el passat dia 1 de setembre a l'edat de 73 anys.

Joan Cuixiner vivia a Moscarí i fou enterrat en el cementeri municipal de Selva.

Rebin el nostre condol la seva vidua Antònia Miralles, fills i altra família.

Les exposicions

Distintes exposicions, que s'han pogut visitar durant els dies de les Festes, han constituït un digne complement dels actes lúdics i recreatius del programa

Escoleta d'estiu. A la casa de Cultura foren exposades les coses fetes per l'Escoleta d'Estiu 95.

Associació Tercera Edat. Exposició de brodats en el local de la 3ª Edat.

Exposició d'acquarel·les. En els baixos de l'Ajuntament una bona col·lecció d'acquarel·les dels alumnes de Biel Pallicer.

Les il·lustracions de Joan Lluís Miró Gayà. Baix del suggerent títol de "Camí a l'horitzó femení", Joan Lluís presenta a la Casa de Cultura la seva col·lecció d'il·lustracions.

Molt interessant, admirada i comentada.

Pels qui no coneixen aquest jove artista fill de mare santjoanera, reproduïm unes dades del seu currículum que apareix en el programa de mà de l'exposició.

Joan Lluís Miró Gayà: Alumne de l'Escola d'Arts i Oficis de Palma, ha estudiat durant aquests anys els cursos comuns i el Mòdul 3 d'il·lustració. Aquest any ha finalitzat aquests estudis fent com a Projecte de Fi de Carrera el Nou Aeroport de Palma de Mallorca.

L'any 1992 exposa per primera vegada en el poble de Sant Joan i al 1993 ho fa a Palma en el cafè-bar Guirigall.

L'exposició d'olis de Daniel

Codorniu. A la Sala d'Actes de l'Ajuntament (casa de la Vila) un lloc digne, (encara que podia estar millor il·luminat) poguérem contemplar i admirar l'exposició de Daniel Codorniu. En molt poques ocasions havíem tengut la sort de veure (aquí a Sant Joan) una exposició amb obres pictòriques de tanta qualitat.

Del seu extens currículum volem resaltar que ha realitzat exposicions a Espanya, Puerto Rico, Venezuela, Estats Units (Califòrnia), França, Alemanya.

En un proper número i de la mà del nostre comú amic Joan Pla, volem tornar parlar d'aquest bon artista pintor i excel·lent persona que és Daniel Codorniu.

Activitat municipal

Agraim al regidor Joan Magro, la informació que ens ha facilitat, relatives a les "feines" que el nou equip de govern local ha duit a terme durant els mesos de juny, juliol i agost que, resumides, són les següents:

En el Camp de Futbol Son Juny, s'han efectuar les següents millores: dos banys, una infermeria, vallat l'accés al camp, canvi del quadre electrònic.

Punt Verd: serà traslladat darrera la Caserna de la Guàrdia Civil.

Instal·lació de papereres: a les places de la Constitució i del rei Joan Carles I.

Brolladors: han estat arreglats els brolladors de les places Rei Jaume I i Joan Carles.

Senyals de trànsit: han estat col·locats diferents discs per ordenar el trànsit a diferents carrers del poble.

Han estat instal·lats dos miralls en el carrer Major a la proximitat de la Farinera Nova.

Abocador de ferralla: L'abocador de ferralla, que fins ara havia estat en el trast conegut per "Creu d'en Reüll" a les proximitats de la Cooperativa, ha estat traslladar a la pedrera de la "Farinera Nova" d'Antoni Karmany.

Parc Infantil: l'Ajuntament té el projecte d'instal·lar un Parc Infantil en el trast de la Creu d'en Reüll. El canvi d'abocador de ferralla ha estat la primera passa per condicionar el terreny, que tan abandonat estava i mala impressió donava.

Joan Barceló Matas, designat Director General de Política Lingüística

A punt de tancar l'edició del mes de setembre, ens arriba la notícia de la designació de Joan Barceló (des Pujol) com a Director General de Política Lingüística. Una notícia que ens causà gran satisfacció.

Per la gran majoria de santjoaners Joan Barceló no necessita presentació. Elegit batle de Sant Joan l'any 1976, 79 i 1983, actualment resideix a Manacor, essent Tinent-Batle d'aquella ciutat i Delegat de Benestar Social.

Joan Barceló treballa, des de fa bastants d'anys com a professor, en el col·legi "La Puresa" de Manacor. És llicenciat en Filosofia i Lletres per la Universitat Internacional de Santo Tomás de Aquino de Roma i és Diplomata per la UIB.

El nou càrrec pel que ha estat designat Joan Barceló, és de gran responsabilitat, tot un repte. Com a santjoaners te volem dir: **Enhorabona Joan, confiam en què ho faràs bé!**

Antoni Karmany al Campionat del món

El nostre ciclista veterà va participar a les proves del Campionat del Món celebrades el dia 26 d'agost a la població de San Juan, devora la ciutat d'Innsbruck d'Àustria, dins la regió del Tirol i a la vora de la frontera alemanya, per això la major participació era alemanya.

En Toni, únic espanyol, va haver de lluitar contra els altres participants que estaven agrupats i també davant un temps ploqué. Així i tot sempre va estar entre els capdavanters i a la planura de l'arribada hi entrà entre tots els primers aconseguint la setena plaça amb el mateix temps que el Campió.

Enhorabona per aquesta nova participació i esperem que pugui tenir millor sort en noves participacions com a la Volta a Mallorca i a la Copa d'Europa que es celebraran al mes d'octubre.

Joan Jaume

Un ca ataca una nina

La nina Maria del Pilar Jaume Bauzà (filla de Cati Jordi) que havia anat a passar unes hores a son Gil on resideixen els seus padrins, inesperadament fou atacada pel ca de la possessió, que li produí greus ferides a una cuixa.

La nina fou traslladada a la Policlínica Miramar on fou curada de les mossegades.

El fet succeí el diumenge dematí dia 10 de setembre.

Aquesta notícia que publicam, quasi ha coincidit amb la que publicaren els mitjans de comunicació sobre la mort d'una nina de 14 anys a causa de les mossegades del ca del seu pare.

Esperem que Mª Pilar es recuperi prest i pugui començar el curs escolar sens complicacions.

**Enhorabona a
n'Esteva Mayol**

S'enfront del carrer Socies
ha quedat meravellós
amb l'hermosa balustrada
a can Garreta posada
dóna un fabulós foment,
estan molt d'enhorabona
n'Esteve i la seva gent.

Catalina Jaume de Calicant.

**Dedicat a Bartomeu Bou
Riutort (Rumbet)**

Si estimam un canet
perquè se fa estimar,
per què no hem de recordar
a l'amic Tomeu Rumbet?
Baldament no fos condret
per aquest món va passar
i ningú li va dar sa mà
a no ser amb so puny estret.

Déu mos alliber de tot mal
de qualsevol locura
i mos faci sa mesura
als germans per un igual
i quan arribi l'hora fatal
per entrar a la sepultura
que mos doni la ventura
que mos toqui cada qual.

Gabriel Company
(Forner Boveta)

**Bromes d'un bromista
o
pardalades d'un pardal**

Sempre diven qualche cosa
ses cançons que fa es Forner
quan un tema li cau bé
és més pesat que una llosa
m'agrada fer qualche glosa
maldament no em surtin bé
i a pesar de que ja sé
que a qualcú li faran nosa.

Ja me trob un poc ermús
amb aqueixes condicions

no sé per quines raons
un altre any me feis s'abús
com un quissó m'acabús
i llavors tenc complicacions
per mí ho feis per "murtons"
que a cà veí li feis cus-cus.

Som amic dels meus amics
i de tot sé la part bona
estim a s'homo i sa dona
i ets infants, es nins petits,
tant me són pobres com rics
i sé ballar al sò que sona
respect l'amo i sa madona
i perdon ets enemics.

Un altre any me torn queixar
com altres anys m'he queixat
a les fosques m'heu deixat
i ja començ a vore-hi clar
perquè no els vaig votar
ara amb això s'han venjat
i com que estic escalivat
no me tornarà passar.

Gràcies a l'obscuritat
que ha reinat davant ca nostra
i la incompetència vostra
no crec que hi mori enrampat
un altre pic m'heu deixat
sense llum, i això em demostra
que passejau una crosta
com sé que té un mul fumat.

Per dir-vos el que se sent
a tots demana perdó
aquest pobre glosador
que sol pecar d'insolent
i com si ho digués an es vent
no us dignau escoltar-lo
i molt manco llegir-lo
digníssim Ajuntament!

La meva forma de ser
ningú me canviarà
i ningú conseguirà
que canviï de parer
només Déu del gran poder
en el dia de demà
amb Ell me convidi estar
compliré amb el meu "deber"

No és que ho faceu malament
just feis lo que sabeu fer

marginau an es Forner
per caparrut i dolent
i a pesar de què n'és conscient
que no té es cap massa bé
molts d'anys i fins l'any que ve
Digníssim Ajuntament!.

**Quaranta misses cantades
quin "modelo" de govern
anar a cercar un forner extern
per fer-vos ses ensaïmades.**

Gabriel Company
(Forner Boveta)

Can Soler

S'enhorabona vui dar
a la Família Soler
per conservar es patrimoni
des poble santjoaner,
d'una fabulosa casa
honra del nostro carrer,
feta amb gust i estil noble
a l'època que es va fer.

Tots es veïnats des costats
tots es veïnats des voltants
mos hem sentit molt contents
veure que està conservada
pes mateixos descendents.

Que tenguin salut i sort
i la disfrutin molt de temps,
estant prop de ca seva
és cert que m'ha caigut bé,
visc en el número tretze
si mai m'han de menester

Catalina Jaume de Calicant

Per què criticam?

Ses crítiques malsonants
surten d'un cervell petit
que no comprèn es sentit
de ses coses importants.

Catalina Jaume de Calicant.

Pregó Festes Patronals 1995 a càrrec de Joan Bauzà i Barceló

Santjoaneres i santjoaners tots.

Sens dubte les anyals i desitjades festes de s'estiu són feliçment arribades. Així ens ho suggereix la remor refrescant del paperí, les banderes que onegen a dalt del campanar i a la façana de la casa de la Vila, la repicada de campanes, la tronada de coets, el cercaviles de la banda de cornetes i tambors i la imminent sortida de dimoni i capgrossos. Tots aquests senyals trasbalsen la quietud habitual dels nostres carrers, ens mobilitzen com a poble i, tot plegat, desperten en nosaltres el desig de fer festa; i la festa diverteix, és a dir, ens transporta a una altra dimensió, a un món fantasiós, menys avorrit, ens allibera de la rutina del treball diari i ens autofirma com a col·lectivitat solidària.

De tots els senyals abans esmentats el que defineix per ell mateix la nostra Festa Major és, al meu parer, la figura del dimoni amb tot el bagatge simbòlic que la nostra mentalitat santjoanera ha creat el seu entorn. Encara que la imaginació popular el descriu com "extraordinàriament lleig, pelut, de color negre, vermell o verd, amb banyes, llarga cua, ales de rat-penat i potons de boc", el dimoni de la vila, seguint la saviesa del refranyer popular "no és tan lleig com el mos pinten"; però no val a badar que "el dimoni mai dorm" i "quan dorm té un ull obert".

Si us he de ser franc crec que la seva presència els darrers temps sovinteja massa entre nosaltres amb motiu de fer festa. Potser la nostra societat ja s'ha inventat nous dimonis que ens fan tenir més por per mantenir-

nos més fàcilment a retxa. Jo, des d'aquí, voldria reivindicar la por del dimoni que, per coneguda, és més controlable. Però sigui com sigui, a Sant Joan les festes de s'estiu són les festes del dimoni.

Els nostres jovenets i jove-
tes, que inquiets i recelosos voldran
avui jugar amb la fascinació i l'enci-
sament del que els és desconegut, en
definitiva, amb la por desfressada
sota la pell d'en Banya Verda, que
parin esment a una altra dita popu-
lar: "Per baixar tots els dimonis aju-
den", per això, de totes totes, evitau
les capamuntes.

Pels qui no el podem encaixar
ni molt menys estirar-li el picarol,
ens queda la saludable alternativa de

fruir escoltant les dolces melodies d'antigues arrels de les xeremies, flabioli i tamboret. La música de la Colla de Xeremiers de la vila que ha sabut crear escola dins aquest ofici, fins i tot, ens pot ajudar a amansar tota casta de dimonis i moltes de les seves pors.

Per donar-vos les bones festes, i en recordança dels nostres avantpassats, que tan bé saberen com enganar el dimoni, voldria compartir amb vosaltres uns versos recollits a la vila pel P. Rafel Ginard. Són un bell reflex de la bonhomia i honradesa del món de la pagesia cada vegada més lluny i una adient manera de desitjar-vos una bona anyada que és el millor preludi per començar unes bones festes.

Preg a Deu que vos vengués
de blat una bona anyada,
d'ordi, de xeixa i civada,
barcella per garba fes;
garroves p'es garrovers,
una cosa mai pensada,
que en pegar-los espolsada
sa terra se cobrigués;
a sa vinya, sa cenrada,
que Déu no ho permetés,
i en esser en es cup vos fes
a doble per carretada.

Per molts d'anys visca Sant Joan!

Suggerències, queixes i... solucions?

Nota de la redacció: En aquesta secció, publicarem tots aquells comunicats, signats (firmats) o sense signar (firmar) que no tinguin marcat caràcter polític o procedesquin del sector diguem-li de "l'oposició".

Creim que polítics i oposició tenen altres maneres per fer sentir la seva veu. Per tant, sols en farem ressò d'aquelles suggerències i/o queixes dels "sens veu".

No sentim les crides

Creim que és conegut dels responsables municipals (Ajuntament) el fet de què les crides que es fan des de la casa de la Vila, emprant l'altaveu instal·lat en el campanar i altres bandes, són insuficients i no arriben a totes les llars del poble, en especial a alguns carrers i no dels més allunyats.

No som especialistes en megafonia i per tant ignoram si es poden instal·lar altres altaveus en els anomenats carrers que no reben els missatges municipals i degudament sincronitzats, si aquesta instal·lació serà eficaç i no massa costosa.

De totes maneres en el municipi de Petra i altres han solventat el problema mitjançant un altaveu instal·lat en el cotxe de la policia municipal, que recorren el poble amb les crides i bans o missatges enregistrats i que són repetits en els caps de cantons de les distintes barriades.

Creim que és una solució eficaç, no massa costosa.

L'Ajuntament no pot fer el sord a les queixes d'un sector de veïns que han manifestat el seu descontent per no adonar-se'n de les coses, com va passar el passat diumenge dia 27 d'agost (en plenes festes) en què s'avançà l'hora de la recollida dels fems i foren molts els qui, quan tregueren les bosses, ja feia temps que el camió dels fems havia passat.

Mancomunitat del Pla de Mallorca

La Mancomunitat Pla de Mallorca realitzarà a partir de setembre cursos totalment gratuïts, dirigits a la formació i reciclatge de treballadors en actiu.

El programa formatiu que es desenvoluparà en els pobles de la Mancomunitat Pla de Mallorca comprèn un total de 5 cursos:

*Comptabilitat general.

*Fiscalitat

*Marketing, atenció al client i tècniques de venda.

*Anglès nivell II.

*Alemany nivell II.

Un màxim de 75 alumnes (15 alumnes per curs) es podran beneficiar d'aquests cursos subvencionats a través de FORCEM, Fundació per a la Formació Continua.

Els destinataris dels cursos són els treballadors, per tant la durada i els horaris previstos per a la impartició de les classes són compatibles amb la seva disponibilitat de temps, és a dir, fora dels horaris laborals i en dies alterns.

Les preinscripcions per participar a qualche curs les podeu recollir al vostre ajuntament o a les oficines de la Mancomunitat Pla de Mallorca on es tindran que remetre, una vegada complimentades, per correu o per fax.

Les sol·licituds seran ateses segons l'ordre en què es fan enregistrant.

Si necessitau més informació no dubteu en venir o telefonar, vos atendrem molt gustosament.

Oficines de la Mancomunitat Pla de Mallorca

c/. Hospital, 28 - 07520 Petra

Tel. 83 04 41 / 83 04 31

Fax 83 04 40

Revisió de valors cadastrals

Amb efecte des de 1r de gener de 1996, el Centre de Gestió Cadastral i Cooperació Tributària de Balears ha revisat els valors actuals de les finques i solars urbans del terme municipal, augmentant-los una mitja del 47'753 per 100.

A fi de minorar la repercussió d'aquest increment de valors en la quota de l'Impost sobre Béns Immobles de naturalesa Urbana de 1996, en sessió del passat 1r d'agost d'agost l'Ajuntament canvià el tipus de gravamen, rebaixant-lo del 0'45 % al 0'32 %.

Durant aquest mes de setembre i també en els mesos d'octubre i novembre, es faran les notificacions individuals dels nous valors cadastrals i quota del Tribut per al proper any 1996. Durant aquest període i en els baixos de l'Ajuntament, cada divendres dematí hi haurà personal especialitzat per atendre les consultes i aclariments que el contribuent tenguí a bé fer-li.

Sant Joan, a 15 de setembre de 1995.

La matrícula augmenta un any més

La previsió de matrícula per a aquest proper curs és de 126 alumnes que suposa un augment de 14 alumnes sobre el curs passat. El lleuger ascens de la natalitat que s'ha produït en el nostre poble en aquests darrers anys i la presència de famílies de fora que s'estableixen a Sant Joan i l'oferta del servei de menjador comença a repercutir en el centre.

La matrícula prevista per al 95/96 per cursos és la següent:

E. INFANTIL

P-3	11
P-4	18
P-5	9

E. PRIMÀRIA I EGB

1er.....	18
2on.....	12
3er.....	10
4rt	12
5è	6
6è	11
7è	8
8è	11

Canvis importants en la plantilla de mestre del centre

Per aquest curs deixen el Centre: Francisca Font Oliver, que ha obtingut plaça a Educació d'Adults a la comarca d'Inca, Rafela Ribas Ferriol, que ha estat destinada al C.P. de Sant Llorenç i el professor de religió Gabriel Ferriol Antich.

Per altra part dos mestres nous han obtingut plaça al Col·legi: Catalina Bover, veïna de Vilafranca, a E. Infantil i Pere Garcies Serra, veí de Llucmajor, com a professor d'E. Primària especialista en música, però cap dels dos s'incorporarà al Centre en aquest curs perquè han obtingut comissions de serveis en altres ocupacions.

Un tercer aspecte que encara no té resolució definitiva és el que fa referència a l'habilitació d'una nova unitat d'E. Primària per al proper curs que serviria per separar en una part del temps lectiu els nivells de 1er i 2on que formen un grup d'uns 30 alumnes. Si es confirmàs aquesta sol·licitud, demanada pel Centre durant el passat curs, la plantilla comptaria amb 8 mestres, 1 més que el curs 94/95.

Així les coses, el Centre tindrà almenys 7 mestres: Apol·lònia Crespí, F. Xavier Moratinos, Joan Morey, Josep-Lluís Morales, Josep Roig, més els substituïts dels dos en comissió de serveis, dels quals ja s'ha incorporat Nadal Obrador Maimó, que ocupa la plaça de 3er/4t. Fins a la data no s'ha incorporat el substitut de la plaça de parvulari. A aquesta plantilla s'ha d'afegir el professorat de Religió que estarà integrat per Onofre Torres i Joana Ferragut, una nova professora enviada pel Bisbat.

Escola d'estiu de l'APA

En les instal·lacions del Col·legi s'ha desenvolupat durant els mesos de juliol i agost l'escola d'estiu, dirigida i organitzada, en aquesta edició, per primera vegada, per la Junta Directiva de l'APA. N'han estat monitors també en aquest estiu Cati Torrens i Marta Company.

Enquesta de final de curs

Només han expressat la seva opinió sobre el funcionament del Centre en general i han fet propostes a través de l'enquesta anònima 12 pares.

Gabriel Ramis Miquel

La revista Brisas publicà durant el passat mes d'agost unes notes biogràfiques sobre Mn. Gabriel Ramis Miquel, que fou Vicari de la nostra Parròquia, que pel seu interès reproduïm:

(Palma, 1936). Liturgista. El 1959, s'ordenà de prevere, es llicencià (1972) i doctorà (1981) en teologia litúrgica en el Pontifici Institut Litúrgic de St. Anselm, de Roma. Des de 1975, és professor del Centre d'Estudis Teològics de Mallorca i, des de 1900, professor del Pontifici Ateneu de St. Anselm fou (1983-89) també professor de l'Institut Teològic Compostel·là. Ha publicat "Los misterios de la pasión, como objeto de la anámnisis en los textos de la Misa del Rito Hispánico: estudio bíblico-teológico" (1981), "La consagración de la mujer en las liturgias occidentales" (1990)

50 anys de la creació de la "Unión Deportiva San Juan"

Aquest mes de setembre, es compleixen 50 anys de la creació de l'entitat esportiva "UNIÓN DEPORTIVA SAN JUAN", de la que fou el primer president Miquel Fiol Nigorra, el que també va ésser el promotor de la construcció del Camp de futbol, que anomenaren aleshores "Campo de Deportes Consolación".

Les obres de construcció dins el pinar de Son Juny, propietat en aquells anys de la "Caja Rural y Sindicato Agrícola de San Juan"; començaren en el novembre de 1946.

Els estatuts de l'Entitat esportiva que ara compleix 50 anys i que arribà a la màxima categoria del futbol regional de finals dels anys quaranta; tenen la data del 4 de setembre de 1945 i els signaren per la Comissió organitzadora: Miquel Fiol Nigorra, (del Bar Fiol. Llavors en 1956 fundaria la Penya Motorista), Mateu Bauzá Matas (Escolà, de ca Mestre Amador), Juan Bauzá Munar (Lligadet), Mateu Barceló Matas (de ca na Mates), Llorenç Llull Llull (Llull), Miquel Bonet Sastre (Foc) i Josep Campins Guasp (en Campins).

Entre els diferents articles d'aquests estatuts, en treim els següents:

1.- Con el nombre de "Unión Deportiva San Juan", se constituye una Sociedad de índole deportivo-recreativo, domiciliada en SAN JUAN, (Mallorca), calle de Maestro Mas, nº 1 Bar Fiol.

2.- El fin que se propone, es fomentar el fútbol como deporte, por ello esta sociedad ingresará en la Federación Balear de Fútbol.

3.- También será objeto de esta entidad, organizar todos aquellos actos recreativos o culturales que la Junta Directiva disponga.

4.- Los socios podrán ser de tres clases: de número, honorarios y protec-

tores.

Los socios de número son los que se comprometen a cooperar con el fin de esta Entidad.

Son socios honorarios los individuos que por su constancia y amor al Club, se hagan acreedores a tal distinción.

Son socios protectores, todos aquellos que además de la cuota ordinaria, satisfagan otra cuota asignada a tal distinción.

Son socios protectores, todos aquellos que además de la cuota ordinaria, satisfagan otra cuota asignada por sí mismos voluntariamente.

5.- Para los gastos de la Sociedad, los socios de número satisfarán mensualmente una cuota de tres pesetas.

6.- Toda persona que desee ingresar en la Sociedad, será condición indispensable ser propuesto por dos socios de número y éstos a la vez lo propondrán a la Junta Directiva Admisora, para que los admita o los rechace, siendo sus fallos inapelables. También será condición indispensable estar adherido al Glorioso Movimiento Salvador de España.

7.- La Junta Admisora de socios la formarán: El Presidente, el Secretario y cuatro vocales.

8.- Para la formación de los equipos y tratar del método de entrenamiento formarán la Comisión Deportiva: El Presidente, el Secretario y el Capitán del equipo.

(Els estatuts, tenen altres articles d'organització interna de la Societat).

A l'entretant es feien les gestions per a la constitució del Club, formaren ja un equip de futbol amb joves tots santjoaners. Va disputar el primer partit, el 19 d'agost de 1945 a un camp improvisat a uns terrenys del "Pou Nou" propietat de "Ses Fernández". El resultat fou: U.D. San Juan, 2 - C.D. Montuñi 1. Els gols foren de Bauzá I (Lligat) i

Mas (Pagès).

Els primers jugadors foren: Porter: Antoni Picornell. Defenses: Llorenç Llull, Joan Bauzá Munar, Miquel Company Bauzá. Mitjos: Guillem Gayà Font, Joan Gayà Matas, Guillem Mas Matas, Josep Bauzá Matas. Davaners: Arnau Company Bauzá, Joan Bauzá Barceló, Mateu Barceló Matas, Josep Payeras Amengual i Guillem Company Gayà. En Guillem Company, fou el capità de l'equip.

En aquesta primera temporada 1945-46 la U.D. San Juan, participà en el Campionat de 3ª Regional. Durant la temporada l'equip es va reforçar en jugadors foranis com Guillem Puigserver (Algaida), Toni Cañelles i Miquel Mir. En el maig del 46 va engrosar la plantilla Miquel Jaume Ferriol, de Sineu, que durant moltes temporades fou defensa titular junt amb en Miquel Company Bauzá. La bona temporada li va valer l'ascens a la 2ª Regional.

Per acabar aquesta nota direm que el 3 de gener del 46 es va incorporar a la directiva el santjoaner Joan Julià Gayà, que va passar a ésser l'entrenador i preparador de l'equip. Ell, amb el seu entusiasme i la seva empenta, afavorí el que la U.D. San Juan, aconseguís, com hem dit abans, la màxima categoria del futbol regional.

Joan Jaume Nigorra.

Equip de la "Unión Deportiva Sant Joan" (Camp del Pou Nou):

Drets: Toni Picornell, Parera (manacorí), Llorenç Llull, Mateu Barceló Matas, Miquel Fiol (President), Joan Bauzá Barceló (Lligat), Joan Bauzá Munar (Lligadet). **Acotats:** Guillem Company, Pep Payeras, Pep Bauzá (Escolà), Guillem Mas i Guillem Gayà.

100 anys de cinema

El cinema a Sant Joan

Introducció

El cinema, art i indústria, ha estat un espectacle de masses durant moltes dècades.

Aquest any 1995 que es compleix el primer centenari de la creació del cinema, els mitjans de comunicació han aprofitat l'avinentsa per parlar de cinema. **Damunt Damunt** va sumar-se a aquesta efemèride, aportant el testimoni de distintes persones que més o manco directament, han viscut el cinema a Sant Joan. Altres dades procedeixen del nostre arxiu particular i de les fonts orals.

Entre els testimonis, cal destacar el de Miquel Sastre Gayà. Les seves respostes al nostre qüestionari estan tretes de l'abundant documentació que Miquel Sastre posseeix. Llibres de registre i comptables i una prodigiosa memòria, tot això acompanyat d'un sentit ponderat, sense deixar de ser crític i també acompanyat d'un caràcter amable i un bon humor, del seu testimoni en podria sortir tota una monografia perquè Miquel Sastre és davant tot, un enamorat del cinema.

Els altres testimonis, un més llargs, els altres més breus, serviran per donar una visió del que ha estat el cinema a Sant Joan, fins que un tràgic incendi acabà amb el nostre cinema el dit "Teatre Centre Catòlic".

Cinema "sonoro"

El cinema sonor (abans era "mut") se creà l'any 1927. No tenim dades sobre la data exacta en què s'efectuà el canvi a Sant Joan. Suposam que passà un cert temps fins que s'incorporà aquesta "millora".

NO-DO

La Vice-secretària d'Educació Popular havia anunciat a finals de 1942 la creació d'un organisme oficial "con el fin de informar a los españoles de los acontecimientos mundiales"

La seva projecció era obligatòria en

tots els cinemes del país, projecció que es feia entre les dues pel·lícules del programa o en començar la sessió si sols es projectava una pel·lícula.

El NO-DO fou creat a imitació dels noticiaris alemanys, sortien dues emissions setmanals -A i B- una informació nacional sempre triomfalista. Avui diríem que tot era publicitat política. Es feren molts de "xistes" sobre Franco i el "NO-DO".

Cinema i teatre a Sant Joan

El primer lloc on es feu projecció de cinema, cine mut, va esser en el celler de can Fiol, que ocupava el que avui són les cases núm. 41 i 43 del carrer Bellavista (Ca n'Esnave i Can Noviet)

L'operari era Josep Jaume (Parot), qui explicava l'argument de la pel·lícula, treient el cap per una petita finestra de la cabina de projecció.

Quan hi havia una besada, el bon home "justificava" l'escena dient: "Això és el seu pare" o "Això és el seu germà".

Aquest Josep Parot era el marit de la monja Primatera i el son pare del fraire P. Rafel Jaume (Primater).

Miquel Bauzà Gayà (l'amo en Miquel Capità) i Llorenç Barceló Font (l'a-

mo en Llorenç des Pujol), també foren "empresaris" del cinema local. El cinema era damunt Can Pere Maiol i Can Gorfes, cases núm. 18 i 20 del carrer de Palma.

Testimoni de Miquel Bauzà Sastre (Gonella)

-¿Què sabeu de l'antic cinema de Sant Joan?

-Quan es pegà foc la primera vegada l'any 1930, ho duia "la Comissió", en Martí Company (Garaví) en Joan Bauzà de Cas Notari, en Gaspar Oliver (de Maià) i altres.

-Heu vist molts de canvis en el local?

-Varen canviar la cabina (de projecció) d'abaix i la posaren a damunt. És que el nostre teatre (o cinema) tenia el baix a l'enrevés. La primera fila de butaques estava a un nivell més alt que les darreres.

-Dins el teatre o cinema hi feien altres actes?

-Dins el teatre hi feien cinema, comèdies, la Festa de Sant Isidre, mítings, etc.

Testimoni de Carles Costa Salom

-Tu vares esser empresari del cinema de

Sant Joan juntament amb Josep Mas (Pagès) i Joan Sansó.

-Sols ho vaig esser un any, després els altres dos continuaren, que foren els dos darrers, fins que es pegà foc.

-Recordes altres empresaris més antics?

-L'any 1930 el dirigia encara l'Ecònom Sr. Mas. Nuestro Club els anys 1931-32 i La Pandilla l'any 1933.

Testimoni de Joan Sansó Roig

-Joan, tu juntament amb Josep Mas (Pagès) fóreu els darers empresaris del cinema de Sant Joan. Quin any començàreu com a tals?

-Crec que va ser la temporada 1967-68.

-Quins fets o informació ens pots donar sobre aquesta època?

-Possiblement som els empresaris que més reformes, petites reformes hem fet, sobre tot per millorar la projecció de les pel·lícules i fer més còmoda l'estança de l'espectador dins el local.

-En què consistiren aquestes reformes?

-L'anterior empresari D. Arnau Company, es metge, havia fet col·locar unes gran teles de sac, en el sòtil, perquè el local (pati de butaques) era excessivament alt. Això era per millorar l'acústica. Les nostres reformes varen ser substituir les butaques que eren de barrerons i molt fredes i molt incòmodes per unes altres de fusta, més còmodes. En quan a la projecció férem reformes per millorar la part sonora, la pantalla més grossa i la darrera reforma fou la calefacció i col·locar unes butaques encoixinades. Aquestes butaques supòs ajudaren a què el foc prengué tanta força i ho cremàs tot.

Testimoni de Miquel Bonet Sastre

-Sabem que el vostre pare mestre Antoni Bonet Oliver (Foc) va fer de porter en el Cinema Centre Catòlic. Per aquest motiu suposam que sabeu molt del primitiu cinema-teatre de Sant Joan. Què podeu dir-nos?

-Mon pare va esser durant molts anys el porter del teatre. Guanya 2 pessetes la vetlada i l'entrada gratuïta per a la dona i els fills.

-Què sabeu del primer cinema-teatre?

-En els anys 23 i 24 va existir un cinema "mut" i teatre, damunt ca l'amo en Francesc Mayol, que eren les cases números 18 i 20 del carrer de Palma (a-

vui la botiga de can Pere Maiol i ca na Maria Maiola o Gorfes). Aquest teatre tenia l'entrada a prop del cap de cantó amb el carrer Bellavista. Se feien comèdies i es projectava cinema mut.

-Hi va haver altre cinema posterior?

-El segon cinema de sant Joan va ser el Teatre centre Catòlic que fundà el regent don Francesc Mas Galmés.

-Sabeu la data aproximada?

-La data aproximada que es feu el cinema crec era devers l'any 1925. Es projectaven pel·lícules mudes que moltes vegades eren drames o comèdies. A totes les sessions de cinema que es feien els diumenges mai faltaven les pel·lícules còmiques que era el que més divertia tant els al·lots com els grans. Les pel·lícules que més agradaven als al·lots eren les d'en Charlot i les d'un ca que li deien en Rin-tin-tín.

-Com s'entien les pel·lícules mudes?

-Per aclarir de què anaven les escenes o seqüències, sortien un rètol es-crits intercalats amb les imatges. Record com a anècdota que madò Montserrat Ccovera, quasi sempre assistia a les sessions de cinema i tenia el costum de llegir en veu alta els escrits que sortien a la pantalla, així els assistents més aprop d'ella no els importava llegir els escrits.

-Quan va ser la primera vegada que el teatre es pegà foc?

-El primer incendi es va produir el 17 de gener de l'any 1930. Segons he sentit contar, en aquells temps mestre Antoni Escolà (Antoni Bauzá Fiol) duia el cafè del centre Catòlic, que estava damunt on actualment hi ha la Rectoria. Mestre Antoni tenia la fusteria on actualment hi ha la portassa arran de la Falange (ara Sa Caixa). Mestre Antoni Escolà també es cuidava de projectar les pel·lícules els diumenges. Les pel·lícules venien dins unes capsas metàl·liques rodones o rotllos i una vegada projectades s'havien de tornar a rebobinar per tornar-les a la casa que les llogava. Mestre Antoni Escolà tenia de mosset a la fusteria n'Antoni Barceló Company (Falet) que aleshores tendria uns 15 anys. N'Antoni Falet també feia de mosso en el cinema i ajudava a la projecció de les pel·lícules i rebobinar-les dins un quartet molt petit en el costat de la cabina de projecció. A n'Antoni Falet ningú l'havia advertit de l'inflamable que era el cel·luloide i el temps que rebobinava la pel·lícula es va posar

a fumar un cigarret, tenint la mala sort de què prengué la pel·lícula. L'al·lot, veient que no podia apagar el foc, sortí escapat del quarto i llavors el públic, quan va veure les flamarades, va sortir a la desbandada cap a la porta de sortida. Jo, personalment, vaig sortir per la part de l'escenari perquè estava assegut en un dels bancs de davant. Gràcies a Déu no hi va haver cap desgràcia, només alguns cops produïts per les empenyes del públic que sortia a l'atropeçada.

-Com estava distribuït el primitiu teatre?

-El teatre estava distribuït de la següent manera: A la part davantera (a la part oposada a la façana principal o Costa des Centre) hi havia un escenari per a les representacions de teatre i la pantalla era una simple tela blanca. Dins la sala o pati de butaques, baix de l'escenari hi havia una pianola, que era tocada mentre es projectaven les pel·lícules i l'encarregat de donar en els pedals (de la pianola) era en Guillem Carritxó. A continuació hi havia diversos bancs de fusta que ocupaven els al·lots, després hi havia unes fileres de cadires de bova i darrera les butaques, que eren de fusta i bastant incòmodes, motiu pel qual algunes dones duïen de casa seva un coixí per tenir el seient més blan. En el fons (devora la paret del carrer o Costa del centre) hi havia unes llotges ("palcos"), que estaven més alts que el trespòl del "pati de butaques". A aquests "palcos" la gent els deia "ses trugeres", perquè estaven separats per unes paretetes de fusta i formaven com a corralets.

-No hi havia "palcos" a la part superior?

-Sí, hi havia uns "palcos" que estaven llogats a les famílies més riques del poble, ja que s'ha de tenir en compte que en aquells dies hi havia unes diferències de classe que ara quasi han desaparegut del tot i que els joves d'avui no poden imaginar existien 50 o 60 anys enrera.

Gràcies Miquel per haver-nos donat la teva informació sobre el cinema i teatre d'aquell temps.

Testimoni de Miquel Sastre Gayà

-Quan va esser el teu primer contacte amb el Cinema Centre Catòlic?

-L'any 1946 vaig entrar com emple-

at al Cinema Centre Catòlic, la meua missió era obrir, tancar, preparar i col·locar la propaganda, despatxava les entrades i ajudava a la cabina per enrotllar les pel·lícules.

-Qui èreu els qui formàveu la "plantilla"?

-Mestre Guillem Mas (Pagès) era el maquinista. L'amo Antoni Ferriol era el porter i D. Graciano Sánchez s'encarregava del pis de dalt de tot. Aquest senyor va morir el 1947.

El mes de febrer de l'any 1948 vaig presentar-me al servei militar. El senyor Mas (el Rector) va fer una carta per entregar a D. Nicolás Satgesse que aleshores era capellà Castrense i Coronell de l'exèrcit de l'Aire. D. Francesc li digué que em necessitava els dissabtes i els diumenges per motius de l'Església (pensava que si li deia que era pel cinema s'ho podria prendre malament). De totes maneres si aquest senyor féu alguna cosa per afavorir-me, jo no me vaig adonar.

El mes d'agost del 49 em vaig llicenciar i jo havia seguit tot el temps com empleat al cinema.

-Quan començares com empresari?

-L'any 1950 el senyor Mas va tenir una embòlia i va quedar parcialment paralític, aleshores em vaig fer càrrec de la programació i de tota la resta.

En 1951 en una reunió que tinguérem amb varies persones, entre elles el seu metge Don Cristòfol Ripoll, vàrem decidir que jo em faria càrrec de l'empresa, pagant un lloguer de 8.000 pessetes cada any. Vaig tenir l'Empresa les temporades 51-52, 52-53, 54-55, 55-56 i 56-57. Aquesta darrera juntament amb el meu germà.

En el 57 la vàrem traspasar a D. Arnau Company, el metge. Per tant vaig estar 4 anys d'empleat i 6 d'empresari.

Durant els anys 46 i 47 vaig passar moltes vetllades amb l'Econom Sr. Mas parlant de cinema i d'altres coses. Em parlava de les pel·lícules contractades o que volia contractar.

Tots els dijous en haver sopat provàvem les pel·lícules que havíem de projectar els dissabtes a més de què tant a ell com a mí ens agradava.

-Com era el Sr. Mas?

-El senyor Mas era un home molt decidit, tenia una conversa molt agradable i feia molts d'amics.

Record varies anècdotes que ara no

tendrien la més mínima importància però per a mí, que tenia 17 anys varen ser significatives. Un dissabte a vespre un amplificador i em digué: "Demà dematí agafes el primer tren, te'n vas a Ciutat. Allà agafes un taxi i vas a tal direcció, dius a aquest senyor que vas de part meua, que te doni la direcció de D. Lluís Barcia que és un enginyer amic meu i amb el mateix taxi el menes a Sant Joan". A punt de migdia ja hi érem i l'horabaixa ja poguérem fer la funció.

Una altra vegada un senyor de Bilbao que era el delegat de la casa "Metro Goldwin Mayer" a Balears se n'havia d'anar de viatge i li va dir: "Se que en Sant Joan hacen buenos embutidos, me tendría que mandar un paquete que esté bien". I me va enviar a mí per durles-hi. Per a mí en aquell moment conèixer aquell senyor que representava a la companyia de cinema més important del món em va semblar una cosa grossa.

-Recordes que li deien a aquest senyor de la "Metro"?

-Aquest senyor de Bilbao Delegat de la Metro era el Sr. Bonilla, m'ensenyà tot el funcionament de les oficines, les taules de repassar les cintes o còpies de pel·lícules... Les repassaven rollo per rollo abans d'enviar-les a un altre poble... Sempre varen ser els que tenien els materials millors i més ben cuidats... Me regalà unes fotografies dels millors artistes del moment... Aquesta marca de produir o realitzar pel·lícules les distribuïa directament per tot el món.

-El preu de les entrades?

-En el 46 les entrades costaven 2 pta. En el 47 i 48 vàrem passar a 3 pta. i 2 pta. els al.lots.

En una ocasió, amb motiu de projectar una pel·lícula més cara es va augmentar una pesseta.

També s'augmentava el preu de les entrades quan es feia una obra de teatre.

L'any 1952 es varen augmentar una pesseta, per tant les passaren a costar 4 pessetes.

-Pel·lícules de gran èxit?

-Pel·lícules de gran èxit: "El Mago de Oz", un any per Sant Antoni es varen vendre 518 entrades a 2 pta. El Quart Diumenge amb la pel·lícula "Alí Baba y los cuarenta ladrones" se'n varen vendre 620.

Altres èxit de la temporada 52-53: "Cerca del Cielo", la recaptació d'un dia va ésser de 2.400 pta. també era un dia d'aquests extraordinaris: era la festa de sant Antoni temporada 53-54: "El milagro de Fatima" va recaptar 2.629 pta. "Escamuch" en va recaptar 2.314; "Ivanhoe" 2.256 i "La reina de Saba" 1.734.

La temporada 54-55, la pel·lícula "El Pescador de Coplas" protagonitzada per Antonio Molina, va recaptar 2.484. La vàrem repetir el dilluns, recaptant 265 pta. més.

-Altres pel·lícules de molt èxit?

-Altres pel·lícules de molt d'èxit varen ser "Bahía Negra", "El Prisionero de Zenda", "La Guerra de Dios", "Geromin"...

Com a dada curiosa l'any 46 es va projectar la pel·lícula "El Capitán Aventurero" protagonitzada per José Múgica que després d'aquesta intervenció es va fer frare franciscà.

-En recordau altra d'aquestes que podíem anomenar "molt bones"?

-L'any 46 o 47 es va projectar "Escuela de Sirenas" i tingué un gran èxit. Dia 30 de novembre de 1950 la vàrem tornar fer en combinació amb el cinema de Montuiri fent el "pase" duent les parts d'allà aquí i d'aquí allà com es feia a Ciutat quan s'exhibia la mateixa pel·lícula a varis cinemes.

-Cuidàveu molt la propaganda?

-Quan s'havia de projectar la pel·lícula "Luz que agoniza" vaig fer un clixé i amb un aparell de diapositives en combinació amb miralls, per una finestreta que hi havia a dalt de tot de la façana es veia aquest títol en gros en mig del carrer... Va passar un home amb el carro i la mula es va fer por. Ell girant-se cap a dalt digué: "Meam, que putes arribarem a fer!".

-Quina època de l'any era la millor?

-Les dates més importants coincidien un poc quan els al.lots solien estrenar vestits nous o sigui Sant Antoni, el 25 de març que es feien les Primeres Comunions, el Quart Diumenge i pel Corpus...

-Es feren modificacions en el local?

-Modificacions per motiu d'inspeccions se'n varen fer varies: canviar la cabina de projecció a dalt, per una sortida d'emergència, que és el portal que està just a l'entrada de la Rectoria.

La que més va afectar a la part econòmica va ser haver de retirar unes

separacions de fusta que hi havia a les llotges (palcos), no pel cost en sí, sinó perquè es recaptaven en concepte de lloguer unes 6.000 pta. a l'any.

Un altra va ser fer uns serveis nous i més grans.

També vàrem haver de substituir uns escalons per una rampa.

-Porters i acomodadors?

-Quan es va retirar l'amo Antoni Ferriol (el pare del Rector), el va substituir el seu fill Toni. Com a dada curiosa, al llibre de comptabilitat hi ha una anotació que diu: "per regal a Ferriol pel naixement del seu fill 22'50 pta", (actualment Delegat de la Caixa)

-Dies de projecció?

-Generalment es feia funció el dissabte vespre, el diumenge horabaixa i vespre.

Una temporada també es va fer els dijous i el diumenge regalàvem una entrada a les dones.

En una ocasió el dia del Corpus es va fer la processó a ple sol per acabar d'hora per la funció del cinema del capvespre.

-Taquilla (venedors d'entrades)

-Els darrers anys la meua cunyada Maria Juan, va ser la taquillera.

-Públic (assistència)

-Els dissabtes unes 30 o 40 persones, els diumenges horabaixa 70 o 80 i el vespre unes 200.

-Llotges (palcos)

-Llotges n'hi havia a la planta baixa a darrera de tot, en el primer pis (eren els millors) i a dalt.

-Fets singulars

-Dia 19 d'abril de 1952 va haver-hi una funció a càrrec de la Companyia de Revistas Teresa Monzón y Luisón. Va ser un poc escandalós pel poble ja que els personatges sortien amb poca roba. Des d'aquest dia vaig anar molt alerta a contractar res que no hagués vist abans.

L'any 1951 amb motiu de projectar "Agustina de Aragón" en Juan de Juan el meu cunyat feia un paperet curt i aturàvem la pel·lícula i tornàvem passar el tros. També ho férem amb la pel·lícula "Arroz Amargo" de na Silvana Mangano que ballava El Bailón i el repetíem varies vegades i a la tia Aina (des Saig) l'avisaren i deixà el gelat que feien a ca na Blanch per anar a veure aquest tros de pel·lícula.

-Tenien algun client aficionat "empedernit"?

-Un aficionat que no faltava mai era en Mateu de son Pericàs. Anava a quasi totes les funcions, tant si era bo com dolent; a més no es queixava mai; a altres només els agradaven les pel·lícules de l'oeste o les de tirs, però a ell li agradaven totes.

En una ocasió vàrem fer una rifa, una panera de Nadal, un dels premis era una autorització per poder anar tot l'any de franc al cinema. Me varen dir que el sortós era una altra persona però l'autorització va ser per ell. Un al·lot que tampoc no fallava mai era en Francisco Rotger, el fill de na Margalida Boireta.

-A més de cinema, quins altres actes es feien en el local?

-En teatre una de les funcions de més èxit va ser la representació de "Blanca Nieves" dia 25 de març de 1947. Organitzada per les Monges i dirigida per sor Maria del Sagrari i sor Antònia del Salvador. Hi va haver detalls molt aconseguits; un d'ells fou el de la neu; es va fer amb trossets de paper de seda blanc i s'anaven mollant pausadament des de dalt de la tramoia i va quedar d'allò més hermós.

Es varen vendre 462 entrades a 5 pta., les despeses varen ser de 90 pta. per un cotxe de Manacor, 60 pta. dos violins i 5 pta. per en Graciano. A en Ferriol i a mi ens regalaren 2 entrades a cada un. Una altra funció de molt d'èxit va ser l'any 50 quan la Companyia de Teatre Regional va representar "L'amo de Son Magraner". Es varen vendre 580 entrades a 10 pta. Les despeses foren: 2.200 pta. per la Companyia, 730 pta. per dret d'autor i 270 pta. per propaganda i empleats. La persona que ens va visitar en moltes ocasions va ser en Serafín Guiscafré amb la Companyia Majòrica.

Una funció molt curiosa, va tenir lloc dia 1 de febrer de 1951, un grup d'aficionats de Sant Joan dirigits per Antoni Bauzà Fiol (mestre Antoni Escollà) representaren En Roegó Florit. L'amo Martí de s'Hort que ja era bastant bell i gras, feia de núvia amb el seu vestit blanc i tot, feren aquesta obra per a recaptar fons per comprar una figura del Beat Ramon Llull. Tingueren molts de problemes perquè a l'església no la volien beneir per no estar fet del material adequat. No sé com va acabar tot allò. Es varen vendre 524 entrades, manco 57 que es varen repartir els "ar-

tistes" pels seus familiars. Es venien a 4 pta.

-El local es va emplear ocasionalment per noces i refrescs o altres funcions que no fos teatre o cinema?

-Es varen fer funcions la Penya Gual, Ses Monges, conferències i reunions d'Acció Catòlica, entre altres.

Pel setembre de 1955, na Margalida i jo ens vàrem casar i férem el refresc de noces en el teatre. A més de parents i amics, hi va assistir un personatge singular Dª Catalina Gayà (n'Emiliana) viuda del polític Emiliano Iglesias que havia estat número 1 del Partit Radical i segon en el Govern Larroux entre altres càrrecs.

-Tinguéreu problemes greus o lleugers, com a empresari?

-Els problemes més greus que vaig tenir en tot aquest temps varen ser d'electricitat. Els primers anys me costava molt aconseguir que mestre Pep Passolet, que era el que manejava el motor de Sa Farinera, volgués anar-hi els diumenges horabaixa; no hi havia manera. A més d'algun vespre si veia que no podíem acabar d'hora, com que apagaven el llum a les 12 havia d'anar avisar-lo i aconseguir que el tingués en marxa un quart d'hora més. Llavors quan va acabar ell, s'encarregà mestre Pep Bufalí, el pare d'en Pep, Na Bel i na Jerònia. Aquest temps va ser el més tranquil que vaig tenir perquè érem molt amics... quan va ser més seriós el problema va ser en temps d'en Pere Joan, havíem estat companys d'acció Catòlica, ens coneixíem bé però no hi havia manera d'entendre'ns i tenir un poc de seguretat amb la corrent elèctrica... En alguna ocasió ens faltà poc per arribar a les mans.

-Com vares solucionar aquest problema?

-No va quedar més remei que montar un aparell per fer electricitat (per aquell temps no existien aquests equipaments tan complets que hi ha actualment). Vaig comprar una alternadora a Rafel Salas del cinema Pollença, un motor de Citroën d'en Joan dels Calderers i mestre Martí Garaví ho va acoplar tot, abaix de l'escenari. Tot va costar unes 30.000 pta.

-Això va significar una despesa molt grossa?

-Sí, perquè en aquell temps es recaptaven en tota la temporada unes 60.000 pta. brutes.